

แผนการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลย่อ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘
เพิ่มเติมครั้งที่ ๑/๒๕๖๘

องค์การบริหารส่วนตำบลย่อ
อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

งานนโยบายและแผน
สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลย่อ
โทร. ๐-๔๕๕๘-๑๐๐๑

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง แผนการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

เนื่องด้วยองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ดำเนินการจัดทำแผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถึง (ฉบับที่ ๓) พงศ. ๒๕๖๑ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนา และกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมดในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณนั้น และใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีความชัดเจนในการปฏิบัติมากขึ้น โดยคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้มีมติเห็นชอบและได้เสนอร่างแผนการดำเนินงานดังกล่าวต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๗ เพื่อให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประกาศเป็นแผนการดำเนินงาน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ หมวด ๕ ข้อ ๒๖ (๒) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงประกาศเป็นแผนการดำเนินการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพิ่มเติมครั้งที่ ๑/๒๕๖๘ เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบ โดยประชาชนสามารถขอดูหรือสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบล ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล บ้านย้อย หมู่ที่ ๒ ตำบลย้อย อำเภอคำชะอี จังหวัดยโสธร

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๗

(นายเสน่ห์ นามแก้ว)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑-๖
ส่วนที่ ๒สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)	๗-๑๒
ส่วนที่ ๓ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓-๔๘
ส่วนที่ ๔การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๔๙
- รายละเอียดโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่นปี(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๕๐ - ๑๖๗

ส่วนที่ ๕ การนำแผนพัฒนาห้าปีไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล ๑๕๐

ภาคผนวก

เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลย่อ มีผลบังคับใช้ และใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๗ (๔) จึงอนุมัติแผนพัฒนาท้องถิ่นปี(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลย่อ

คำนำ

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลย่อเป็นส่วนหนึ่งของระบบการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลย่อ ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับจังหวัด ไปจนถึงระดับอำเภอ และเป็นการถอดแผนงาน/โครงการที่ได้จัดทำในแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ออกมาเป็นแผนงาน/โครงการ ประจำปี๒๕๖๕

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลย่อ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาครอบคลุมทั้ง ๖ ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานการสาธารณสุขโภชนาและ

เทคโนโลยีที่ทันสมัย ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ประเพณี และการท่องเที่ยว ด้านการยกระดับคุณภาพชีวิตเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว และสร้างความเป็นธรรมในสังคม ด้านการส่งเสริมภาคการเกษตร การเศรษฐกิจ การลงทุนในสังคม ด้านการเมืองการบริหาร และด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๆ เพื่อให้แผนงาน/โครงการที่กำหนดไว้ สามารถแก้ไขปัญหาและสนองต่อความต้องการของประชาชนให้มากที่สุด

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลย่อ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่นฯ ฉบับนี้ จะช่วยให้องค์การบริหารส่วนตำบลย่อ ดำเนินการพัฒนาได้บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลต่อไป

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลย่อ
สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลย่อ

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑) สภาพทั่วไป

๑.๑ที่ตั้ง (แสดงที่ตั้งและระยะห่างจากอำเภอ)

องค์การบริหารส่วนตำบลย่อย ตั้งอยู่ระหว่างเขตติดต่อ จังหวัดยโสธร กับอำเภอคำเขื่อนแก้ว และองค์การบริหารส่วนตำบลย่อยห่างจากอำเภอคำเขื่อนแก้ว ประมาณ ๙ กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดยโสธรประมาณ ๑๓กิโลเมตร

๑.๒เนื้อที่ตำบลย่อยมีเนื้อที่ทั้งหมด ๓๘ ตารางกิโลเมตร ประมาณ ๒๓,๗๕๐ไร่

๑.๓ภูมิประเทศ

- ทิศเหนือติดต่อกับตำบลทุ่งมน อำเภอคำเขื่อนแก้ว
- ทิศใต้ติดต่อกับตำบลสง., ตำบลโพนทัน อำเภอคำเขื่อนแก้ว
- ทิศตะวันออกติดกับตำบลดงเจริญ อำเภอคำเขื่อนแก้ว
- ทิศตะวันตกติดกับตำบลชุมเงิน, ตำบลตาดทอง อำเภอเมือง

๑.๔จำนวนหมู่บ้าน ๑๑หมู่บ้าน

- จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต. เต็มทั้ง ๑๑หมู่ ได้แก่ หมู่ที่ ๑ - ๑๑

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวน/หลัง	จำนวนประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านย่อย	๒๔๑	๓๖๗	๓๗๘	๗๔๕
๒	บ้านย่อยเหนือ	๒๖๙	๔๐๐	๓๙๒	๗๙๒
๓	บ้านหนองแสง	๑๗๘	๒๕๖	๒๖๖	๕๒๒
๔	บ้านสว่าง	๒๕๔	๔๐๙	๓๗๓	๗๘๒
๕	บ้านคำม่วง	๑๕๙	๓๑๑	๒๙๐	๖๐๑
๖	บ้านโคกป่าจิก	๑๘๘	๒๘๓	๒๘๑	๕๖๔
๗	บ้านคำม่วง	๒๘๔	๔๗๑	๕๑๘	๙๘๙
๘	บ้านคำกลาง	๑๗๘	๒๙๑	๒๕๔	๕๔๕
๙	บ้านดอนตู	๑๑๘	๑๘๒	๑๘๘	๓๗๙
๑๐	บ้านหนองปลา	๗๙	๑๒๖	๑๒๗	๒๕๓
๑๑	บ้านเจริญสุข	๑๐๗	๑๖๐	๑๗๔	๓๓๔
รวม	๑๑หมู่บ้าน	๒,๐๕๕	๓,๒๕๖	๓,๒๔๑	๖,๔๙๗

ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

๑.๕ ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๖,๔๗๔คน แยกเป็นชาย ๓,๒๔๕คน หญิง ๓,๒๒๙คน
มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑๗๐.๓๗คน/ตารางกิโลเมตร

ระดับอายุ	จำนวน		
	ชาย	หญิง	รวม
อายุน้อยกว่า ๑ปี	๒๓	๒๔	๔๗
อายุ ๑ - ๔ปี	๙๕	๙๓	๑๘๘
อายุ ๕ - ๙ปี	๑๘๗	๑๘๙	๓๗๖
อายุ ๑๐ - ๑๔ปี	๑๘๐	๑๘๕	๓๖๕
อายุ ๑๕ - ๑๙ปี	๑๘๓	๑๖๗	๓๕๐
อายุ ๒๐ - ๒๔ปี	๒๒๘	๒๒๐	๔๔๘
อายุ ๒๕ - ๒๙ปี	๒๖๓	๒๓๐	๔๙๓
อายุ ๓๐ - ๓๔ปี	๒๐๘	๑๙๙	๔๐๗
อายุ ๓๕ - ๓๙ปี	๒๔๔	๒๒๒	๔๖๖
อายุ ๔๐ - ๔๔ปี	๒๔๗	๒๕๕	๕๐๒
อายุ ๔๕ - ๔๙ปี	๓๑๓	๓๑๑	๖๒๔
อายุ ๕๐ - ๕๔ปี	๓๐๗	๒๙๖	๖๐๓
อายุ ๕๕ - ๕๙ปี	๒๓๗	๒๗๑	๕๐๘
อายุ ๖๐ - ๖๔ปี	๑๘๗	๑๘๕	๓๗๒
อายุ ๖๕ - ๖๙ปี	๑๐๗	๑๖๐	๒๖๗
อายุ ๗๐ - ๗๔ปี	๑๑๒	๑๔๑	๒๕๓
อายุ ๗๕ปี ขึ้นไป	๑๒๔	๑๖๑	๒๘๕
รวม	๓,๒๔๕	๓,๒๒๙	๖,๔๗๔

๓
จำนวนนักเรียน

ระดับ ประถม ศึกษา	โรงเรียน บ้านโคกป่าจิกหนองปลา			โรงเรียน บ้านคำม่วง			โรงเรียน ชุมชนย่อวิทยา			โรงเรียน บ้านสว่างดอนตู			โรงเรียนราชประชานุ เคราะห์๒๘		
	จำนวนนักเรียน			จำนวนนักเรียน			จำนวนนักเรียน			จำนวนนักเรียน			จำนวนนักเรียน		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ป.๑	๑	๒	๓	๑	๕	๖	๔	๔	๘	๒	๒	๔	๓	-	๓
ป.๒	๘	๖	๑๔	๔	๑๑	๑๕	๑๐	๗	๑๗	๖	๓	๙	๑	๒	๓
ป.๓	๒	๓	๕	๖	๔	๑๐	๘	๔	๑๒	๓	๔	๗	๖	๕	๑๑
ป.๔	๓	๓	๖	๘	๖	๑๔	๗	๔	๑๑	๒	๒	๔	๑๔	๔	๑๘
ป.๕	๕	๕	๑๐	๔	๔	๘	๕	๕	๑๐	๑	๑	๒	๑๒	๑๒	๒๔
ป.๖	๔	-	๔	๗	๖	๑๓	๘	๗	๑๕	๒	๖	๘	๑๗	๑๓	๓๐
รวม	๒๓	๑๙	๔๒	๓๐	๓๖	๖๖	๔๒	๓๑	๗๓	๒๕	๑๓	๓๘	๕๓	๓๖	๘๙
อ.๒	-	๓	๓	๒	๘	๑๐	๔	๕	๙	๗	๔	๑๑	-	-	-
อ.๓	๔	๒	๖	๙	๑	๑๐	๖	๕	๑๑	๒	๒	๔	-	-	-
รวม	๔	๕	๙	๑๑	๙	๒๐	๑๐	๑๐	๒๐	๙	๖	๑๕	-	-	-

ระดับ มัธยมศึกษา	โรงเรียน บ้านโคกป่าจิกหนองปลา			โรงเรียน บ้านคำม่วง			โรงเรียน ชุมชนย่อวิทยา			โรงเรียน บ้านสว่างดอนตู			โรงเรียนราชประชานุ เคราะห์ ๒๘		
	จำนวนนักเรียน			จำนวนนักเรียน			จำนวนนักเรียน			จำนวนนักเรียน			จำนวนนักเรียน		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ม.๑	-	-	-	๗	๓	๑๐	-	-	-	-	-	-	๓๔	๓๐	๖๔
ม.๒	-	-	-	๙	๔	๑๓	-	-	-	-	-	-	๔๐	๔๒	๘๒
ม.๓	-	-	-	๕	๕	๑๐	-	-	-	-	-	-	๓๖	๔๕	๘๑
ม.๔	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๙	๓๑	๖๐
ม.๕	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๓๗	๔๓	๘๐
ม.๖	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๖	๔๖	๗๒
รวม	-	-	-	๒๑	๑๒	๓๓	-	-	-	-	-	-	๒๐๒	๒๓๗	๔๓๙

จำนวนครู- อาจารย์

โรงเรียน	จำนวนครู- อาจารย์ชาย	จำนวนครู- อาจารย์หญิง	รวม
โรงเรียนราชประชานุ เคราะห์๒๘	๒๐	๒๒	๔๒
โรงเรียนบ้านคำม่วง	๔	๙	๑๓
โรงเรียนบ้านย่อ	๓	๓	๖
โรงเรียนบ้านสว่างดอนตู	-	๖	๖
โรงเรียนบ้านโคกป่าจิก	๑	๖	๗
รวม	๒๘	๔๖	๗๔

๒. สภาพทางเศรษฐกิจ

๒.๑ อาชีพ

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประมาณร้อยละ ๗๐ และอีกบางส่วนประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้าง ทำธุรกิจส่วนตัว ประมาณร้อยละ ๓๐

๒.๒ หน่วยธุรกิจในเขต อบต.

- ปั้มน้ำมัน (๑หัวจ่าย) และก๊าซ จำนวน ๓ แห่ง
- โรงเรียน จำนวน ๑ แห่ง

๓. สภาพทางสังคม

๓.๑ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๔ แห่ง
 - โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง
 - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๓ แห่ง
 - ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน ๑๑ แห่ง

๓.๒ สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัดและสำนักสงฆ์ จำนวน ๙ แห่ง

๓.๓ สาธารณสุข

- สถานีอนามัย จำนวน ๑ แห่ง

๓.๔ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจชุมชนตำบล จำนวน ๑ แห่ง

๔. การบริการพื้นฐานการคมนาคม

- ถนนลาดยาง ๒ สาย
- ถนนคอนกรีต ๗๐ สาย
- ถนนลูกรัง ๙๐ สาย
- ถนนดิน ๓๐ สาย

๔.๒ การโทรคมนาคม

- โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน - แห่ง

๔.๓ การไฟฟ้า

- จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้าจำนวน ๒,๐๕๕ ครัวเรือน ซึ่งใช้ไฟฟ้าทุกครัวเรือน

๔.๔ แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ,ลำห้วยจำนวน ๓ แห่ง (คลองส่งน้ำบ้านสว่าง, ห้วยสะแนน, ลำชีหลง)
 - บึงหนองและอื่นๆ จำนวน ๑๐ แห่ง (หนองแสง, หนองสะพัง, หนองมะงอย, หนองลิม, หนองแวง, หนองปลา, หนองฝือ, หนองคำ, หนองแสง, หนองอีแข็ง)

๔.๕ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย จำนวน ๒ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น จำนวน ๘๔ แห่ง
- บ่อน้ำบาดาล จำนวน ๑๖ แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ จำนวน ๑ แห่ง

๕. ศักยภาพในตำบล

ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

(๑) จำนวนบุคลากรจำนวน ๑๑ คน

- ตำแหน่งในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ๕ คน
 - ตำแหน่งในกองคลัง ๑ คน
 - ตำแหน่งในกองช่าง ๑ คน
 - ตำแหน่งในกองการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม ๑ คน
 - ตำแหน่งในกองส่งเสริมการเกษตร ๑ คน
 - ตำแหน่งในกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ๑ คน
 - ตำแหน่งในกองสวัสดิการและสังคม ๑ คน

(๒) ระดับการศึกษาของบุคลากร

- ประถมศึกษา - คน
- มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา ๑ คน
- ปริญญาตรี จำนวน ๘ คน
- สูงกว่าปริญญาตรี ๒ คน

(๓) รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ จำนวน...๔๔,๖๖๙,๐๐๐.....บาท แยกเป็น
 รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บ จำนวน.....๘๓๓,๑๕๐.....บาท
 รายได้ที่ส่วนราชการต่างๆ จัดเก็บให้ จำนวน....๑๙,๕๗๐,๐๐๐.....บาท
 เงินอุดหนุนจากรัฐบาล จำนวน.....๒๔,๒๘๕,๘๕๐.....บาท

ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

- มีพื้นที่ทำการเกษตรและสามารถทำการเกษตรได้ผลดี
- บางพื้นที่มีความสะดวกในการติดต่อชุมชน
- ประชาชนในพื้นที่สามารถรับรู้ข่าวสารได้รวดเร็ว

๖. โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ในการบริหารงาน

๑. ฝ่ายนิติบัญญัติหรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรทางการเมืองที่สำคัญ โดยมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน กฎหมายได้

กำหนดให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีสมาชิกได้หมู่บ้านละ ๑ คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี ซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

๑. นายสุพัฒน์ ชันหล่อ	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
๒. นายสมศักดิ์ ป็องโล่ห์	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
๓. นางรัตนภรณ์ สว่างแสง	เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
๔. นายประยูร นามแก้ว	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ที่ ๒
๕. นายทองคำ ทองทศ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ที่ ๔
๖. นายณรงค์ สิมมา	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ที่ ๕
๗. นายมนูญ ป่าจิก	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ที่ ๖
๘. นางสาวอัมพร หลักทอง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ที่ ๘
๙. นายสิงห์ชัย ขาวผิว	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ที่ ๙
๑๐. นายย่อย สุขสงวน	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ที่ ๑๐
๑๑. นายวิสูตร มนต์ขลัง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ที่ ๑๑

๒. ฝ่ายบริหาร ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการแต่งตั้งของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งชุดปัจจุบัน ประกอบด้วย

๑. นายเสน่ห์ นามแก้ว	นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
๒. นายชุมพล พาสุข	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล คนที่ ๑
๓. นางศุภารัตน์ ปักการะโต	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล คนที่ ๒
๔. นายประจักษ์ ล้วนศรี	เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

๗. ข้อมูลอื่น ๆ

๗.๑ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

- ป่าไม้สงวน
- แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ที่สาธารณะ

๗.๒ มวลชนจัดตั้ง

- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จำนวน ๒ รุ่น จำนวน ๘๕ คน
- ชุดรักษาความสงบหมู่บ้าน (ชรบ.) จำนวน ๑ รุ่น จำนวน ๕๐ คน
- ชุดจิตอาสาภัยพิบัติระดับตำบล จำนวน ๑ รุ่น จำนวน ๕๐ คน

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น

การสรุปสถานการณ์การพัฒนา

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

๑. ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย ขอบข่ายและประมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย และการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

๑.๑ ปัญหาที่ดินทำกิน

- ปัญหาเอกสารสิทธิ์ประชาชนบางส่วนไม่มีที่ทำกินเป็นของตนเอง
- ปัญหาด้านการคมนาคม ถนนส่วนใหญ่เป็นถนนลูกรังไม่สะดวกในการสัญจรไปมา

โดยเฉพาะฤดูฝนบางแห่งมีน้ำท่วมขัง

- ปัญหาการขาดแคลนน้ำดื่ม น้ำใช้ และน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร

๑.๒ ปัญหาการผลิต การตลาด รายได้ และการมีงานทำ

- ปัญหาการขาดแคลนน้ำในการทำการเกษตรภาคฤดูแล้ง
- ปัญหาการรวมตัวของเกษตรกรหรือจัดตั้งกลุ่มเพื่อการเกษตร
- ปัญหาการอพยพหางานทำอันเนื่องมาจากการว่างงานตามฤดูกาล
- ปัญหาผลผลิตจากการทำไร่หมุนสำปะหลังอันเนื่องมาจากดินเสื่อมคุณภาพ และผลผลิต

ต่ำลง เรื่อย ๆ

- ปัญหาการหันไปประกอบอาชีพอื่น ๆ ซึ่งบุคลากรขาดความรู้ในการดำเนินงาน

๑.๓ ปัญหาสาธารณสุขและการอนามัย

- ต้องการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดูแลเอาใจใส่ด้านการรักษาพยาบาลให้มากขึ้น
- ต้องการให้ทางสาธารณสุขประชาสัมพันธ์การบริโภคอาหารสุกๆ ดิบๆ เพื่อป้องกันโรค

พยาธิ

- ต้องการให้เพิ่มเจ้าหน้าที่สาธารณสุขให้มากขึ้น เพราะเมื่อเฉลี่ยแล้วไม่เพียงพอต่อ

ราษฎร

๑.๔ ปัญหาด้านน้ำกินและน้ำใช้เพื่อการเกษตร

- ต้องการอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่เพื่อให้เพียงพอในฤดูแล้ง
- ต้องการถังเก็บน้ำหรือโอ่งเพื่อใช้เก็บน้ำดื่ม

- ต้องการมีแหล่งน้ำดื่มที่สะอาด

๑.๕ ปัญหาการขาดความรู้เพื่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิต

- ต้องการให้จัดอบรมราษฎรเกี่ยวกับอาชีพการเกษตรเพื่อให้ได้รับความรู้และความก้าวหน้าด้านการเกษตร๑๒

- ต้องการให้ราษฎรในตำบลได้รับการศึกษา เช่น กศน.ให้มากขึ้น

- ต้องการให้มีสถานที่เพื่อให้บริการด้านข่าวสารข้อมูล

๑.๖ ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ

- ต้องการให้มีการอนุรักษ์ดูแลรักษาป่าและธรรมชาติให้มีการปลูกป่าเพิ่ม

- ต้องการให้มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สาเหตุที่เกิดจากการทำลายป่า

- ต้องการให้มีสวนสาธารณะประจำหมู่บ้าน

๑.๗ ปัญหาด้านการบริหารและจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล

- ต้องการให้ทางอำเภอจัดอบรมประชุมเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกสภาอบต.

- ต้องการให้มีเครื่องมือสื่อสารเพื่อใช้ในการติดต่อราชการของพนักงานส่วนตำบล

และสมาชิก ตลอดจนเชื่อมต่อกับหมู่บ้าน

- ต้องการให้สมาชิกสภา อบต.ให้ความร่วมมือในการจัดงานพิธีต่างๆ มากยิ่งขึ้น

๑.๘ ปัญหาด้านอื่นๆ (ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว)

- ต้องการให้วัยรุ่นและเยาวชนหันมาออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อต้านยาเสพติด

- ต้องการให้กลุ่มสตรี กลุ่มอาชีพ มีอาชีพเสริม

- มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

๒. ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาใน

อนาคตด้วยเทคนิคSWOT ANALYSIS

SWOT ANALYSIS เป็นเทคนิคการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์พัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่นเพื่อเป็นการตอบคำถามให้ได้ว่า ปัจจุบันท้องถิ่นของเรามีสถานภาพการพัฒนาอยู่ที่จุดใด เพื่อใช้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์นี้ในการนำมากำหนดแนวทางการดำเนินงานในอนาคตต่อไป การทำ SWOT ANALYSIS องค์การบริหารส่วนตำบล ได้พิจารณาจาก ปัจจัยภายใน ได้แก่ ด้านการบริหาร ระเบียบกฎหมาย บุคลากร งบประมาณ ทรัพยากร เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน และปัจจัยภายนอก ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม กฎหมาย/นโยบายรัฐบาล เทคโนโลยี จำแนกรายละเอียดได้ดังนี้

ปัจจัยภายใน

ด้านการบริหาร

จุดแข็ง(STRENGTH)

- มีการแบ่งส่วนราชการอย่างเป็นระบบตามภารกิจหลัก
- มีการมอบอำนาจการกำกับดูแลชัดเจน เป็นระบบ
- ข้าราชการการเมืองมีความรู้ในปัญหาของท้องถิ่น

จุดอ่อน(WEAK)

- ขาดผู้รับผิดชอบที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน
- การประสานงานในแต่ละฝ่ายยังมีประสิทธิภาพ
- ความไม่เป็นหนึ่งเดียวกันในสภาท้องถิ่น

ระเบียบ กฎหมาย

จุดแข็ง(STRENGTH)

- สามารถตราข้อบัญญัติขึ้นใช้เองได้ภายใต้อำนาจหน้าที่การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๗

- เปิดโอกาสให้มีการถ่ายโอนภารกิจ บุคลากรสู่ท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม ตามพรบ.การกระจายอำนาจ
- พรบ.การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและการถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย

จุดอ่อน(WEAK)

- การบังคับใช้กฎหมายบางส่วนไม่จริงจัง ค่าเช่า และมีขั้นตอนและข้อกำหนดต่าง ๆ มาก ไม่สะดวกต่อการปฏิบัติ
- การเพิกเฉยการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง
- ขาดการประชาสัมพันธ์ระเบียบ กฎหมายที่จำเป็นในการปฏิบัติงานให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทราบ
- ขาดการปรับปรุงเทศบัญญัติให้ทันสมัยเป็นปัจจุบัน
- ประชาชนยังไม่มีความเข้าใจ พ.ร.บ.เลือกตั้งฯ

บุคลากร

จุดแข็ง(STRENGTH)

- มีการวางแผนอัตรากำลังอย่างเป็นระบบ
- บุคลากรส่วนใหญ่มีความรู้ความสามารถและใฝ่หาความรู้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และมีวินัย
- บุคลากรส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่จึงเข้าใจปัญหาท้องถิ่น

จุดอ่อน(WEAK)

- ขาดแคลนบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรง
- บุคลากรบางส่วนขาดจิตสำนึกในการปฏิบัติงาน
- ขาดการประสานงานที่ดีต่อกันระหว่างฝ่ายต่าง ๆ

งบประมาณ

จุดแข็ง(STRENGTH)

- ได้รับความจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลมากขึ้นตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒
- ผู้บริหารท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงบประมาณมากขึ้น

จุดอ่อน(WEAK)

- ในทางปฏิบัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังได้รับจัดสรรงบประมาณไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ.๒๕๔๒
- มาตรการการตรวจสอบในการเบิกจ่าย จัดซื้อ-จัดจ้าง และการประเมินประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณยังไม่มีประสิทธิภาพดีพอ

ทรัพยากร เครื่องมืออุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน

จุดแข็ง(STRENGTH)

- มีความพร้อมด้านอุปกรณ์ เครื่องใช้สำนักงานสูง
- มีระบบ LAN ใช้
- มีการวางแผนจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับฝ่ายต่าง ๆ

จุดอ่อน(WEAK)

- ขาดความรู้ในการใช้งานอย่างถูกต้อง
- เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ในการใช้งานอย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยภายนอก

ด้านการเมือง

โอกาส(OPPORTUNITY)

- ประชาชนส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นทางการเมืองสูง
- ประชาชนในพื้นที่มีอิสระและมีโอกาสในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยสูง
- ความมีเสถียรภาพของรัฐบาลช่วยผลักดันการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดผลเป็นรูปธรรม ส่วนรวมด้อยประสิทธิภาพ ประโยชน์ตกอยู่กับบางกลุ่มมากขึ้น

ข้อจำกัด(THREAT)

- ประชาชนผู้มีความรู้แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ไม่มีโอกาสเป็นผู้บริหารท้องถิ่น
- มีการเมืองระดับชาติ กลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ แทรกแซงการปฏิบัติงานของข้าราชการประจำ
- มีความแตกต่างทางความคิดเห็นด้านการเมืองในพื้นที่

ด้านเศรษฐกิจ

โอกาส (OPPORTUNITY)

- สภาวะเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในสภาวะที่ดีขึ้น
- มีผลผลิตทางการเกษตรหลากหลาย

ข้อจำกัด (THREAT)

- ประชาชนในพื้นที่ที่ยังยึดติดกับรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ไม่กระตือรือร้น รักความสบาย บางส่วนยังถูกมอมเมาด้วยอบายมุข
- ขาดความกระตือรือร้นในการรวมกลุ่มเพื่อสร้างอาชีพและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

- มีภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนที่สามารถผลิตสินค้า
หัตถอุตสาหกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ด้านสังคม

โอกาส (OPPORTUNITY)

- เป็นสังคมแบบพึ่งพา ผสมผสานไม่มีความขัดแย้งทาง
ศาสนา
- มีการจัดตั้งชุมชนครอบคลุมทั่วพื้นที่ในเขตองค์การ
บริหารส่วนตำบลช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้
เข้มแข็งอย่างยั่งยืน
- ประชาชนมีโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง เนื่องจาก
มีสถานศึกษาหลายระดับ
- ประชาชนได้รับบริการทางสาธารณสุขขั้นพื้นฐานเพียงพอ

นโยบายรัฐบาล/กฎหมาย

โอกาส (OPPORTUNITY)

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ให้
ความสำคัญในการกระจายอำนาจและเปิดโอกาสให้ยุ่งยากมาก
ท้องถิ่นพัฒนาด้วยตนเอง
- ประชากรค่อนข้างมีกำลังซื้อ มีตลาด ร้านค้า และสถาน
บริการต่อเนื่องสม่ำเสมอ เช่น มาตรการประเทศไทยใส
สะอาด OTOP การประกาศสงครามเพื่อเอาชนะยาเสพติด
การสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

(GOOD GOVERNANCE)

- พรบ.การศึกษาแห่งชาติสนับสนุนให้มีการจัดการศึกษา
ที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- พรบ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้วางมาตรการที่
เอื้อต่อการบริหารงานอย่างเป็นอิสระ

- ไม่มีอำนาจในการต่อรอง ทำให้การกำหนดราคา
ผลิตผลต้องอาศัยพ่อค้าคนกลาง

- มีภาพลักษณ์เป็นเพียงเมืองทางผ่าน

ข้อจำกัด (THREAT)

- ชุมชนพึ่งก่อตั้ง มีการรวมตัวหลวมๆ ยังไม่เข้มแข็ง
ไม่ค่อยสนใจปัญหา เกรงกลัวอิทธิพลและมีค่านิยม/
ความเชื่อผิดๆ
- ขาดการบูรณาการ แผนการศึกษาของท้องถิ่น
ร่วมกัน
- องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีโอกาสในการ
บริหารการศึกษา การสาธารณสุขของท้องถิ่นอย่าง
เต็มที่
- ประชาชนบางส่วนยังมีปัญหาความยากจนและ
คุณภาพชีวิต เนื่องจากขาดการเอาใจใส่จากภาครัฐ

ข้อจำกัด (THREAT)

- ระเบียบ กฎหมายต่างๆ มีขั้นตอนในการปฏิบัติ
การขาดความรู้ความเข้าใจในตัวบท กฎหมายที่มี
ความจำเป็นในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วน
ท้องถิ่น
- การบังคับใช้กฎหมายบางอย่างไม่ได้รับความ
ร่วมมือในทางปฏิบัติ
- องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้เข้าไปดูแลด้าน

เทคโนโลยี

โอกาส (OPPORTUNITY)

- ได้รับการสนับสนุนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตตำบล
- มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้งานอุปกรณ์ IT
- ผู้บริหารส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจในระบบ IT

ข้อจำกัด (THREAT)

- ระบบ INTERNET มักมีปัญหาในการใช้งาน
- การแก้ไขปัญหาหาระบบ IT ต้องประสานงานจากส่วนกลางทำให้เกิดความล่าช้า
- บุคลากรบางส่วนขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ด้านเทคโนโลยีต่างๆ

ผลการพัฒนาในแผนพัฒนาที่ผ่านมา

๑. โครงการรณรงค์และป้องกันโรคไข้เลือดออก
๒. โครงการส่งเสริมเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาส
๓. โครงการจัดงานวันสำคัญ
๔. โครงการปฏิบัติงานหน่วยแพทย์ฉุกเฉินตำบลย่อ
๕. โครงการกำจัดขยะมูลฝอย
๖. โครงการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๗. โครงการจัดกิจกรรมวันผู้สูงอายุ (วันสงกรานต์)
๘. โครงการจัดงานวันเด็กแห่งชาติ
๙. โครงการพัฒนาเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๑๐. โครงการส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น
๑๑. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บข้อมูล จปฐ.
๑๒. โครงการส่งเสริมการศึกษา ให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จัดซื้อวัสดุการศึกษา
๑๓. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและความรู้ของบุคลากร
๑๔. โครงการพัฒนาเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดซื้ออาหารกลางวัน อาหารเสริม(นม)
๑๕. อุทยานศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล
๑๖. อุทยานสถานีตำรวจภูธรอำเภอคำเขื่อนแก้ว ตามโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๑๗. อุทยานสถานีอนามัยย่อ เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการขยายเครือข่ายประกวดคุ้มชุมชนน่าอยู่ เศรษฐกิจพอเพียงตำบลย่อ

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทย กำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๖) เสร็จแล้วได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ**
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีเพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปเพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และนักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้รับการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปีมาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๕

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญโดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทย แต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้

อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศจึงมี ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและ ชนบทขยายวงกว้างขึ้นและปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสใน การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้แหล่งทุนและบริการทางสังคมที่มี

คุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่าในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและ บริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เอง ภายในประเทศต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุด แข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้นในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและ แรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและ ความเสี่ยงด้านอื่นๆที่ซับซ้อนขึ้นอาทิการก่อการร้ายโรคระบาดเครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติและการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้นซึ่งล้วนแล้ว เป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชนการบริหารจัดการทางธุรกิจและการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่๒๑กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัลในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยาย เพิ่มขึ้นแต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่ง ทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้นประกอบกับในอนาคต๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติเงื่อนไข ภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคตได้แก่กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความ เสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คนเงินทุนข้อมูลข่าวสารองค์ ความรู้และเทคโนโลยีและสินค้าและบริการขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุก ระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่ง ในช่วงระยะ๑๐ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี๒๕๖๖ - ๒๕๗๐และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะใน ประเทศต่างๆเพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลังขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการ ดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐยุโรปและญี่ปุ่นซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้ เมื่อ เศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่รวมทั้งอาจจะมีผลพวงของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศนอกจากนั้นการพัฒนา ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้นขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิต ของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้างเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ ชัดเจนแต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆที่จะเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบ ใหม่ๆซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าวเศรษฐกิจโลกในช่วง๑๐ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ๕.๑ ในช่วง๕ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖-๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวซ้ำแต่ประเทศต่างๆขยายกำลัง การผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิตการแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้นขณะเดียวกันการลดลงของ

ประชากรไทยในระยะ ๑๐-๑๕ ปีข้างหน้าจะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวข้างลงเงื่อนไวดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้นน่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ๒๕๗๕ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้งโดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศสำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไวยุทธศาสตร์สำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้เงื่อนไวยุทธศาสตร์และการบริโภคนวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญและช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมันซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมจึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อนทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัยแม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุนรวมทั้งมีแรงกดดันต่อค่าใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้นกดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจการผลิตและการบริโภคนวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้นประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่องตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมภายใต้เงื่อนไวยุทธศาสตร์การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวการยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนการใช้ระบอบประชาธิปไตยและการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้นผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับโดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙.๒ ดอลลาร์สหรัฐ ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขั้นฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมากหลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลก

สูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูงอาทิกลุ่มยานยนต์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าอุตสาหกรรมอาหารสินค้าเกษตรการท่องเที่ยวและบริการด้านสุขภาพฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับโอกาสการได้รับการศึกษาบริการสาธารณสุขบริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้นความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมารวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้นประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกันให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพโปร่งใสรับผิตรีบชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้นมีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้นและฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูงมีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมายกฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้นมีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้นช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาดและสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองจุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับแต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่างผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลักขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมากจึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำโดยที่การใช้องค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อยการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอการวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่าการพัฒนานวัตกรรมมีน้อยสำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณการดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำขาดความโปร่งใสและขาดความรับผิดชอบขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้าการบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผลและกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงคนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็น

สำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำนายมากรวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไปจะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศกำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลงผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศรูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออมตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากรทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้น ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคมข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำและที่สำคัญเงื่อนไขจาเป็นที่ต้องปรับตัวคือการแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดินที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าวจะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้นเป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริงโดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คนสินค้าและบริการเงินทุนองค์ความรู้เทคโนโลยีข้อมูลและข่าวสารต่างๆเป็นไปอย่างเสรีส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆเร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขันขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้นกฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษสิทธิมนุษยชนและกฎระเบียบทางการเงินเป็นต้น เงื่อนไขต่างๆดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔-๕ ปีต่อจากนี้ไปประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันรายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำและปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้นรวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีกและในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศ ทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติการที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคาม

เหล่านี้ได้นั้นจำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้าน ขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็วสามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ไม่ให้เป็น การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมการลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การปรับเปลี่ยน ค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงานและการเรียนรู้ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุก ภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ในระยะยาวเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆเพื่อให้ ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการ พัฒนาประเทศเพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมี ความมั่นคงในทุกด้านคนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่งและประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืนทั้งนี้การ วิเคราะห์ให้ได้อธิบายเกี่ยวกับจุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศจะนำไปสู่การกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้ เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศเป้าหมายและ ยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาวการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบาย พรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่องถือ เป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศดังนั้นเพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการ แผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวและเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความ รับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพประเทศไทยจาเป็น จะต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนาน ใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมา สร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์เป้าหมายของประเทศและทิศทางในการ ขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆของบริบทโลกและบริบทการ พัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาวพร้อม กับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนา

ไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจปัญหาความเหลื่อมล้ำปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและปัญหาความขัดแย้งในสังคมรวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆกับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลกสามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมและคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถาวรหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการร่างอยู่ในขณะนี้ นั้นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะซึ่งเป็นแนวทางทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้องเพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการคือประเทศไทยมั่นคงมั่งคั่งและยั่งยืนในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติอันได้แก่การเมืองภายในประเทศการเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจสังคมจิตวิทยาการทหารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐการดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และ ภายนอกประเทศ ในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และ**มีความมั่นคงในทุกมิติ** ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลางที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ **ชุมชน** มีความเข้มแข็ง **ครอบครัว** มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐาน เศรษฐกิจ และสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้มีความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม** ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการคำนวณฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้นจำเป็นต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวและกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกันดังนั้นก็จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาวเพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชนเอกชนประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วคนไทยมีความสุขอยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรมซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไปจะประกอบด้วยยุทธศาสตร์ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐโดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์สรุปได้ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอกรวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทยกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองขจัดคอร์รัปชันสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและบริการการสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหารการเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการรวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคตทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้านอันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาทุนมนุษย์และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคและเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการบนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขาและในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไปรวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตรโดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งและการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรมโดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูงและพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพโดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการโดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลายมีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมเช่นการท่องเที่ยวและพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมมีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่งด้านพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศรวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนเพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกายใจสติปัญญา มีความเป็นสากลมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลมีระเบียบวินัยเคารพกฎหมายมีคุณธรรมจริยธรรมรู้คุณค่าความเป็นไทยมีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัยคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคมเพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึงลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรมกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและมีความมั่นคงด้านน้ำรวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียวครอบคลุมแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจมีสมรรถนะสูงมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสมมีธรรมาภิบาลครอบคลุมแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้างบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัยเป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆของประเทศเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วนภายใต้ระบบประชารัฐคือความร่วมมือของภาครัฐ

ภาคเอกชนภาคประชาชนและประชาสังคมทั้งนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติเพื่อที่ ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆจะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจนมีการกำหนด เป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับและยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถ ถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติสู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆตามระยะเวลาเป็นช่วงๆของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับมีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆเพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติรวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการ จัดสรรงบประมาณให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณา การและกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่องรวมทั้งมีระบบการติดตาม และประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์การ นำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลรวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแลบริหารจัดการและการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจสามารถกำหนดแผนงาน โครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการ ดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒เอาไว้ แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของเทศบาลย่อ มีความ สอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เทศบาล จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของ เทศบาล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเทศไทยจะยังคง ประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอก ประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรีความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัย

ธรรมชาติที่รุนแรงประกอบกับสภาวะการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจสังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้านเช่นปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขันคุณภาพการศึกษาความเหลื่อมล้ำทางสังคมเป็นต้นทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศและ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปีจนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาตรฐานอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์สหรัฐ. ต่อคนต่อปีซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะลดตัวลงและมีความผันผวนโดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดัก

ประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าวโดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่องดังจะเห็นได้จากสัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔-๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๗ นอกจากนี้เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคจะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๒.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูงแต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงซึ่งจนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่าทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมา ยังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลัง

แรงงานเป็นไปอย่างล่าช้าประกอบกับผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒.๑.๓ ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลางซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้นแม้ว่าการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตามแต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาและยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ทั้งนี้การขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตรวมลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจและเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างการรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลกและการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคตแม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่งโดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตามเสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้นโดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการเงินการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนักเนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทยและประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิตและประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการฝึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมและเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชนแต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูงโดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๕ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้วเช่นเกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการการบริหารจัดการกิจการประปา ยังขาดเอกภาพการให้บริการน้ำประปา ยังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาคและมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอการให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมืองและมีราคาค่อนข้างสูงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสถียรด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนั้นการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัดยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการรวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรมเช่นความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยีและความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยแต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัย และการตั้งครภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คนในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คนในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๕๘ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลงและแรงงานกว่าร้อยละ๓๐เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้าซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไปกำลังแรงงานของไทยมีจำนวน๓๘.๙ล้านคนในช่วงปี๒๕๕๕-๒๕๕๗และเริ่มลดลงร้อยละ๐.๑ในปี๒๕๕๖และร้อยละ ๐.๒ ในปี๒๕๕๗ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้านเช่นมาเลเซีย๑เท่าตัวและสิงคโปร์๕เท่าตัวและกำลังแรงงานกว่าร้อยละ๖๕.๑มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่านอกจากนี้กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวายซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูงไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัวส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นสะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้นขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘เป็น ๒๐.๕ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้นแม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นแต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายเนื่องจากการออมน้อยและแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ คริวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้นอัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดจาก ๓.๖คนในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓คนในปี ๒๕๕๖โดยครัวเรือนเดี่ยวครัวเรือน ๑รุ่นและครัวเรือนแห่วงกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพการเรียนรู้และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้นอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทยปี ๒๕๕๗เพศชาย ๗๑.๓ปีเพศหญิง ๗๘.๒ปีแต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บเนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุอย่างไรก็ตามคนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้นจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕ปีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ปีขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำสะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐นอกจากนี้คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมโดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆพบว่าปัญหาสำคัญที่สุดคือความซื่อสัตย์สุจริตและการทุจริตคอร์รัปชันโดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลงแต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ในปี๒๕๔๓เหลือร้อยละ ๑๐.๙ในปี ๒๕๕๖แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อยค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙เท่า ในปี ๒๕๕๖โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ของรายได้ทั้งหมดขณะที่กลุ่มคนจน

ที่สุทธ้อยละ ๑๐ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุลส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่

ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุดมีส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดินและการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาใน

ระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากรระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษาโดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในปีมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค

โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุขจากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖พบว่าอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯและภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง๓.๖เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงานแรงงานอิสระเข้าถึงการ

คุ้มครองมากขึ้นจากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ล้านคนในปี ๒๕๕๕เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคนในปี ๒๕๕๗ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ในปี ๒๕๕๗อย่างไรก็ตามแรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑เท่าในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรมเนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมายเข้าไม่ถึง

ถึงกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงานนอกจากนี้ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรมไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้เวลาเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้นจากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ได้รับความ

คุ้มครองทางด้านสุขภาพโดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ขณะที่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้นโดยในปี ๒๕๕๘ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ล้านคนจากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ล้านคนส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐บาทครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตามสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆแต่ปัจจุบัน

กลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔,๕๔๔,๙๒๖ครัวเรือนอย่างไรก็ตามรัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิจำกัดให้คุณค่ากับความสนุกสนานและความสะดวกสบายละเลยเรื่องวินัยมีความเห็นแก่ตัวไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และขาดความรับผิดชอบนอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมโดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติดังกล่าวทำให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแผนพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชนมีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่งในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมดและองค์การการเงินร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมาความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆที่มีความรุนแรงมากขึ้นนำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิตทรัพย์สินและส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมากก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตรการอยู่อาศัยและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วยพื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้นโดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพการชะล้างพังทลายของดินนอกจากนี้ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขาซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดินความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคามโดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆจำนวนมากเช่นการเพาะเลี้ยงชายฝั่งโดยเฉพาะการทำนากุ้งการขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรมทำให้พื้นที่

ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจังโดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมด

ตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่น ๆ ใดๆ ภายใต้อาณาเขตป่าชายเลนระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่าป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้นในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความความต้องการแต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมา แต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอความต้องการทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรล เทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรล เทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้นโดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราการขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการประเทศไทย ประกอบด้วย ๒๕ ลุ่มน้ำหลักน้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำทำธรรมชาติมีอ่างน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๕ อ่างน้ำบาดาลมีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตรายในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทาง

เทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจรขณะที่การจัดการของเสียอันตราย

จากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้นแต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่องเนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่งแต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศและที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละอองก๊าซโอโซนและสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุดจังหวัดระยองที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่ายในขณะที่พื้นที่อื่นเช่นกรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐานแต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมาซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลงส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจํารถควันดำอย่างไรก็ตามปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนพบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับโดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงโดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นสาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์และการระบายน้ำเสียจากชุมชนระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชนโดยปัจจุบันมีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวันขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้นแต่อัตราการเติบโตลดลง ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศจากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าและเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตามอัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดซับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้นส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยทั้งอุทกภัยภัยแล้งวาตภัยและดินถล่มสร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาทอันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต่างๆของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน จากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยชี้ว่าสังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าวถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรมจริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่าขณะนี้ได้มีการสะสมตัวและลูกกลมสู่ทุกภาคส่วนได้แก่ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงมีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้งมีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐมีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาลมีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้องภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการกระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐปิดงานอย่างรวดเร็วผูกขาดทางธุรกิจหลีกเลี่ยงภาษีขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้นสถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติดิตคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวมขาดความโปร่งใสปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลางไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริงรับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาลตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่องพบว่าบริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนไทยให้ความสำคัญในการ

พัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินพ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดินรวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมพ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวงและส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีกระทรวงหรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข การกระจายอำนาจให้แก่อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้นมีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของอปท. โดยในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๕ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจ และถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรมจาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๕๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีนอนามัยจำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไขเช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียงทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรมและปัญหาการขาดแคลนรายได้ของอปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๕ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับส่งผลให้อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่นเช่นการเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมือง และการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างรับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาทอันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนา เศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนและมาตรการต่างๆที่ออกมารวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติพบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนนอยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลกจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ที่ได้ ๓๕ คะแนนอยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่าประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนนและมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๓.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่เน้นน้ำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมการพัฒนาที่ยืดหยุ่นและยั่งยืนโดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงมีความมั่นคงและยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๓.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและ โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยแหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมินิวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๓ เป้าหมาย

๓.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๕๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙๓๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๕ ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๓.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๓.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๓.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรมมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๔ แนวทางการพัฒนา

๔.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๔.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาด้านบุคลากรวิจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านการบริหารจัดการรวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๔.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียนโดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยีเร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิตเพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุดและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๔.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตบริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๔.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศพัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศพัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบรวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเช่นอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและอุตสาหกรรมระบบรางเป็นต้นเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๔.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรโดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากลสามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็น

สำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงานจัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจรวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ทั้งหุ้นส่วนและบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาดพิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสมใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยงตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบกทางน้ำและทางอากาศเร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเลปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติรวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยวโดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพวิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศและเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุนเช่นโลจิสติกส์และพลังงานรวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆเช่นลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศเป็นต้นส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิตการตลาดการบริหารจัดการการเงินและโลจิสติกส์เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทนการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศบริษัทการค้าระหว่างประเทศรวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กรและกิจการเพื่อสังคม

๔.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๔.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้านวัยเรียนวัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรมวัยแรงงานให้มีการพัฒนายกระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศวัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์มีรายได้ในการดำรงชีวิตมีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคลครอบครัวและระบบบริการสุขภาพ

๔.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึงโดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษาโดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่ เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียนส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบตั้งแต่กระบวนการผลิตสรรหาและการคัดเลือกให้ได้คนดี คนเก่งรวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียนและ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคน ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาดการวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๔.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพโดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัย สำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาวโดย พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุขบูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรและส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบ เครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้าน ศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขในประเทศไทยรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญ กับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การ ขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๔.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัยโดยการ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัยและการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุใน รูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการโดยการมีส่วนร่วมของทุก ภาคส่วนอย่างต่อเนื่องรวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้ เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อ ขยายผลไปสู่ชุมชนอื่นตลอดจนการพัฒนา นวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๔.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๔.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพมุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐานปรับโครงสร้าง ค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริงเร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิ วิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกร

รายย่อยโดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตรลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๔.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐานและเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกโดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลายโดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐานสวัสดิการสังคมและกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดทำที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปโภคกำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองนำอยู่พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชนและ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันโดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๔.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากรโดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรสนับสนุนให้ เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดันพรบ.ทรัพยากรน้ำ และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมรวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรมเช่นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างภาษีมรดกและภาษีสิ่งแวดล้อมเป็นต้น

๔.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและการเข้าถึง กระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชนรวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำเช่นกฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดินเป็นต้น

๔.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๔.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมืองเตรียมความพร้อม รองรับความเป็นเมืองทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปโภคสาธารณสุขการระบบคมนาคมขนส่งระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานมีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมืองรวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๔.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้าการลงทุนและการบริการโดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทานและปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบรวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่งและโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๔.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุนการค้าชายแดนและการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษให้ ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการ

ลงทุนโครงสร้างพื้นฐานการส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับ ประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๔.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียวใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดย คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบ สารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมเพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดย ส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาวอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและ แบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมรวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้ จากการอนุรักษ์จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้กระจายการถือครองที่ดินจัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่าง เป็นระบบการจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้ากำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสมและกำหนดมาตรการ ป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติบริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืนบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่าง เป็นระบบสร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำจัดตั้งองค์กรบริหารจัดการ น้ำในระดับพื้นที่เช่นคณะกรรมการลุ่มน้ำและองค์กรผู้ใช้น้ำคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งลดความขัดแย้ง เชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวการประมงและวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดย กำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคตบังคับใช้มาตรการ ควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๔.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มี ประสิทธิภาพขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆเช่นการปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อ สิ่งแวดล้อมการศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อมมาตรฐานและฉลากสินค้าเป็นต้น

๔.๕.๓ การส่งเสริมการผลิตการลงทุนและการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจ และสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียวส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบ สู่ห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริม การทำการเกษตรกรรมยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยเพื่อให้ประเทศไทยมี ศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๔.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทาง อากาศขยะน้ำเสียและของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภคเพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับ ประชาชนเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรกโดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤตสร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายที่เหมาะสมเน้นการแปรรูปเป็นพลังงานสร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืนโดยให้ ความรู้แก่ประชาชนและการบังคับใช้กฎหมาย

๔.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียนหาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๔.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัยตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติให้มีความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วมวางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่งพัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติและการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่องรวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๔.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๔.๖.๑ การสร้างความโปร่งใส ในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการโดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงเข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรมเช่นคดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลคดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๔.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๔.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนาอปท. ให้เหมาะสมสามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือสามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามประเมินผลโครงการใหญ่ๆที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมากและเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

๑. วิสัยทัศน์การพัฒนากองการบริหารส่วนตำบล

๑.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนา

การคมนาคมสะดวก เศรษฐกิจดี มีความรู้ทันเหตุการณ์ สร้างหมู่บ้านตำบลน่าอยู่ ทุกหมู่แสงสว่างเพียงพอ สิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษ - วิสัยทัศน์การพัฒนา

“ตำบลย่อ รักใคร่สามัคคี มีรายได้เพิ่ม ส่งเสริมคุณภาพชีวิต แหล่งผลิตผักปลอดสารพิษ”

๑.๒ พันธกิจการพัฒนา

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ
๒. ส่งเสริมการประกอบอาชีพและเพิ่มรายได้ของประชาชน
๓. ส่งเสริมการศึกษาทุกระดับ
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนหมู่บ้านในการจัดหมู่บ้านน่าอยู่หน้าบ้านน้อมอง
๕. ติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างหมู่บ้านจุดที่เสี่ยงต่ออุบัติเหตุและเสี่ยงต่อการลักเล็กขโมยน้อย
๖. กำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย

๑.๓ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. การคมนาคมทั้งทางบกและทางน้ำมีความสะดวก รวดเร็ว
๒. ประชาชนมีอาชีพเสริมและมีรายได้พอเพียง
๓. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยของประชาชนเพิ่มขึ้น
๔. หมู่บ้านทุกหมู่บ้านมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ถูกสุขลักษณะอนามัย
๕. ถนนภายในหมู่บ้านมีแสงสว่างเพียงพอ
๖. สิ่งแวดล้อมไม่เป็นมลพิษ

๒. ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในช่วง ๓ ปี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาคนและสังคม

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระดับ ทั้งในและนอกระบบ
- ๑.๒ ส่งเสริมด้านสาธารณสุข อนามัยแก่ประชาชนโดยทั่วถึง เพื่อเสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนเป็นผู้มีสุขภาพดี มีความรู้ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันและการดูแลสุขภาพ สุขภาพอนามัยของตนเอง และครอบครัว
- ๑.๓ ให้การสงเคราะห์ สนับสนุนและสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้ยากไร้หรือผู้มีรายได้น้อย ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งพาตนเองได้ รวมทั้งได้รับการช่วยเหลือคุ้มครอง และได้รับบริการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- ๑.๔ สนับสนุนส่งเสริมสร้างจิตสำนึกในชุมชน ให้รักถิ่นที่อยู่อาศัย และส่งเสริมให้อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๑.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาทุกประเภท สนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬาทุกระดับ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในชุมชนให้ดีขึ้น และปลูกฝังค่านิยมที่ดีต่อกองกีฬา

๑.๖ ประสานและให้ความร่วมมือกับหน่วยรัฐ ดำเนินการและปราบปรามยาเสพติดทุกประเภท

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๒.๑ มุ่งส่งเสริมการประกอบอาชีพและเพิ่มรายได้ของประชาชน ให้สามารถช่วยเหลือตนเองและครอบครัวได้ โดยจัดหลักสูตรอบรมส่งเสริมอาชีพระยะสั้นต่าง ๆ แก่พี่น้องชาวชุมชน

๒.๒ มุ่งส่งเสริมสนับสนุนผลักดันให้มีกระบวนการสร้างรายได้ให้กับประชาชนทุกระดับโดยจะส่งเสริมแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ตามศักยภาพของชุมชน เพื่อสร้างรายได้ในระดับครอบครัว และส่งเสริมการรวมกลุ่ม เพื่อดำเนินการเศรษฐกิจชุมชน ให้มีการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนในท้องถิ่น

๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้คนในชุมชนมีรายได้ โดยการตั้งศูนย์สินค้าชุมชน เพื่อเป็นแหล่งจำหน่ายสินค้า

๒.๔ มุ่งเน้นสร้างเสริมความสะดวกในการสัญจรของประชาชน โดยการบูรณะพัฒนาถนน ตรอก ซอย และทางระบายน้ำ

๒.๕ ปรับปรุง ขยายบริการไฟฟ้าสาธารณะ เพื่อให้แสงสว่างแก่ชุมชน ทุกหมู่บ้านในตำบลและไฟฟ้าเพื่อการเกษตร

๒.๖ พัฒนาระบบประปาพร้อมดื่ม ให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน และบาดาลเพื่อการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะ ให้ความสะดวกและรวดเร็วขึ้น โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรมดังนี้

๓.๒ ก่อสร้างและซ่อมแซมปรับปรุงถนน สะพาน ฝายทดน้ำ ขุดลอกลำห้วยที่ต้นเงิน

ให้ใช้ประโยชน์ได้และเป็นไปด้วยความสะดวก

๓.๓ ก่อสร้าง/ขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งโคมไฟส่องทางสาธารณะ

๓.๔ ขุดเจาะบ่อบาดาลและขยายเขตบริการประปา

๓.๕ บริการสาธารณะที่ประชาชนพึงได้รับอย่างถ้วนหน้า

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ

แนวทางการพัฒนา

๔.๑ อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๔.๒ ประชาชนมีแหล่งน้ำอุปโภคและบริโภคที่สะอาดปลอดภัย

๓.๔ ประชาชนมีแหล่งน้ำใช้เพื่อการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร

แนวทางการพัฒนา

๕.๑ ส่งเสริม และสนับสนุนงานตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อสร้างเสถียรภาพและการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

๕.๒ มุ่งเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตำบล ให้สามารถบริการประชาชนให้ความสะดวกรวดเร็ว และเป็นธรรม โดยการเร่งพัฒนาคุณภาพพนักงานและลูกจ้าง ให้มีทัศนคติที่ดีต่อประชาชน

๕.๓ นำวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาใช้ในการบริการประชาชนให้ได้รับความสะดวกเพิ่มขึ้น และเหมาะสมกับความเจริญของบ้านเมือง รวมทั้งทบทวนระเบียบ ขั้นตอน และวิธีปฏิบัติงาน เพื่อให้การบริหารงานมีความยืดหยุ่น มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีการประเมินผลอย่างเป็นระบบ และเป็นธรรม

๕.๔ เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ และให้เป็นธรรมแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

๕.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เน้นการจัดทำประชาคมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนตามครรลองของระบบประชาธิปไตย ตั้งแต่กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ รวมทั้งส่งเสริมให้มีระบบตรวจสอบความโปร่งใสและประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ

แนวทางการพัฒนา

๖.๑ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม

๖.๒ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักของผู้ประกอบการและผู้บริโภค

๖.๓ การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย

๖.๔ รณรงค์/สนับสนุนการปลูกต้นไม้และล้อมรั้วป่าสาธารณะ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดยโสธร

๓.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดยโสธร

“จังหวัดยโสธร เป็นเมืองน่าอยู่ นำเกษตรอินทรีย์สู่สากล”

โดยมีวัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนในพื้นที่ของจังหวัดให้หมดไปและยกระดับเศรษฐกิจให้ทัดเทียมกับภูมิภาคอื่นในประเทศ
- ๒) เพื่อปรับโครงสร้างทางการผลิตให้สินค้าของจังหวัด สามารถแข่งขันและยืนอยู่ได้ในเวทีโลก
- ๓) เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา
- ๔) เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ชุ่มชื้นและรักษาไว้ให้ยั่งยืน

๓.๒ เป้าประสงค์การพัฒนาในภาพรวม

๑) ให้เศรษฐกิจของจังหวัด (GPP) มีการเจริญเติบโตเฉลี่ยปีละอย่างน้อย ๕% และประชาชนมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้นปีละ ๕%

๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีตามเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของจำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด และทุกครัวเรือนมีรายได้อย่างน้อย ๒๓,๐๐๐ บาท/คน/ปี รวมทั้งหมู่บ้านมีการพัฒนาสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย (ข้อมูล กชช. ๒ค.) (หมู่บ้านพัฒนาอันดับ ๓/หมู่บ้านก้าวหน้า) ทุกหมู่บ้านในปี ๒๕๕๓

๓.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

ประกอบด้วย ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ และ ๗ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการผลิตและการตลาด

มีแนวทางการพัฒนา ๒ แนวทาง คือ

๑) ส่งเสริมการรวมกลุ่มการผลิตเกษตรปลอดสารพิษและเกษตรอินทรีย์

๒) ส่งเสริมการตลาดเกษตรปลอดสารพิษและเกษตรอินทรีย์สู่สากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต

มีแนวทางการ

พัฒนา ๓ แนวทาง คือ

๑) พัฒนาสังคม การแก้ไขปัญหาความยากจนและยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๒) รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

มีแนวทางการพัฒนา ๒ แนวทาง คือ

๑) การใช้หลักธรรมาภิบาล และการบริหารงานสมัยใหม่

๒) ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายการเรียนรู้

๔. นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

ยุทธศาสตร์การพัฒนาปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ องค์การบริหารส่วนตำบลย่อ ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ นโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดยโสธร ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคำเขื่อนแก้ว ตลอดจนความคิดเห็นของประชาคมตำบล ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้แถลงนโยบายต่อหน้าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามที่กำหนดไว้แล้ว

ส่วนที่ ๕

การนำแผนพัฒนาห้าปีไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

การปฏิบัติตามแผน

สามารถดำเนินการได้ ๒ แนวทาง

๑. อบต. ดำเนินการเองโดยนำโครงการ/กิจกรรมจากแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี ไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาประจำปี เพื่อใช้เป็นแนวทางเพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดทำข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม

๒. ขอสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น

๑.๑ ขอสนับสนุนงบประมาณหน่วยงานอื่นและ อบต. เป็นผู้ดำเนินการเอง

๑.๒ เสนอโครงการ/กิจกรรมให้หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการโดยเสนอผ่านอำเภอ

การตรวจสอบ/ติดตามและประเมินผล

๓. ตรวจสอบโดยสภา อบต. โดย

- ตรวจสอบข้อบังคับงบประมาณประจำปีให้สอดคล้องกับแผนพัฒนา
- ติดตามการดำเนินงานโครงการให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง
- ผู้บริหาร อบต. จะต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อสภา อบต. อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

๔. ตรวจสอบโดยอำเภอ

- กำกับให้ อบต. ใช้แผนพัฒนาเป็นแนวทางการจัดทำข้อบังคับงบประมาณ
- ตรวจสอบการดำเนินงานของ อบต. ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ

๕. ตรวจสอบ/ติดตาม โดยภาคประชาคม

- เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในกระบวนการจัดซื้อ-จัดจ้าง
- ติดตามการดำเนินงานของ อบต. ให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง
- เมื่อสิ้นปีงบประมาณให้คณะกรรมการบริหารประชุมชี้แจงผลการดำเนินงานในรอบปีต่อประชาคมตำบล เพื่อให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะต่อผลการดำเนินงาน

รายละเอียดโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่นปี (พ.ศ.๒๕๖๘)

สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ องค์การบริหารส่วนตำบลย่อ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

๑.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการสาธารณสุขบุคคลและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมและการโยธา

แบบ ผด. ๐๒

ที่	โครงการ	รายละเอียดของกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากโครงการ	งบประมาณ (บาท)	สถานที่ดำเนินการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	พ.ศ.๒๕๖๗			พ.ศ.๒๕๖๘					ดำเนินการแล้วเสร็จ			
						ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.		มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.
๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านคำกลาง หมู่ที่ ๘ สายเริ่มจากบริเวณที่นาย วีรพล มาลอย เชื่อมถึงถนน อบจ.	ก่อสร้างถนน คสล. ปริมาณงาน ขนาดกว้าง ๕.๐๐ เมตร ยาว ๓๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๑๕๐ ตารางเมตร (รายละเอียดตามรูปแบบแปลน อบต.ย่อ กำหนด)	๑๐๐,๐๐๐	บ้านคำกลาง หมู่ที่ ๘	กองช่าง												เดือนกันยายน ๒๕๖๘
๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านดอนคู หมู่ที่ ๙ สายเริ่มจากบริเวณที่นางคำใบิ ด่านขุนทด เชื่อมถึงถนนไปบ้านสว่าง หมู่ที่ ๔	ก่อสร้างถนน คสล. ปริมาณงาน ขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๗๕ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๓๐๐ ตารางเมตร (รายละเอียดตามรูปแบบแปลน อบต.ย่อ กำหนด)	๑๙๐,๐๐๐	บ้านดอนคู หมู่ที่ ๙	กองช่าง												เดือนเมษายน ๒๕๖๘

รายละเอียดโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่นปี (พ.ศ.๒๕๖๘)

สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ องค์การบริหารส่วนตำบลย่อ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

๑.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการสาธารณสุขปโภคและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมและการโยธา งบลงทุน ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

แบบ ผด. ๐๒

ที่	โครงการ	รายละเอียดของกิจกรรมที่ เกิดขึ้นจากโครงการ	งบประมาณ (บาท)	สถานที่ ดำเนินการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	พ.ศ.๒๕๖๗			พ.ศ.๒๕๖๘							ดำเนินการ แล้วเสร็จ		
						ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.		ส.ค.	ก.ย.
๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านหนองแสง หมู่ที่ ๓ นางดาวตะเคียน สมจิตร์ ถึงที่ดินนายจันทร์ สมจิตร์	ก่อสร้างถนน คสล. ปริมาณงาน ช่วงที่ ๑ ขนาดกว้าง ๕ เมตร ยาว ๓๕ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๑๗๕ ตารางเมตร ช่วงที่ ๒ ขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๕๕ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๒๒๐ ตารางเมตร (รายละเอียดตามรูปแบบแปลน อบรม.ย่อ กำหนด)	๒๕๐,๐๐๐	บ้านหนองแสง หมู่ที่ ๓	กองช่าง						←	→						เดือน มิถุนายน ๒๕๖๘
๔	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายจากที่นายมงคล ทองหนูน ถึงที่ดินนายศิริชัย ศิริศรี บ้านโคกป่าจิก หมู่ที่ ๖	ก่อสร้างถนน คสล. ปริมาณงาน ขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๑๒๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๔๘ ตารางเมตร (รายละเอียดตามรูปแบบแปลน อบรม.ย่อ กำหนด)	๒๐๐,๐๐๐	บ้านโคกป่าจิก หมู่ที่ ๖	กองช่าง						←	→						เดือน มิถุนายน ๒๕๖๘

รายละเอียดโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่นปี (พ.ศ.๒๕๖๘)

สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

๑.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการสาธารณสุขและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมและการโยธา งบประมาณ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

แบบ ผด. ๐๒

ที่	โครงการ	รายละเอียดของกิจกรรม ที่เกิดขึ้นจากโครงการ	งบประมาณ (บาท)	สถานที่ ดำเนินการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	พ.ศ.๒๕๖๗			พ.ศ.๒๕๖๘							ดำเนินการ แล้วเสร็จ		
						ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.		ส.ค.	ก.ย.
๕	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเหล็ก สายเริ่มจากที่นางสาวรุ่งนภา อ่อนสา ถึงที่นายณรงค์ นามแก้ว บ้านคำม่วง หมู่ที่ ๗	ก่อสร้างถนน คสล. ปริมาณงานช่วงที่ ๑ ขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๔๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๑๖๐ ตารางเมตร (รายละเอียดตามรูปแบบแปลน อปต.ย่อ กำหนด)	๑๐๐,๐๐๐	บ้านคำม่วง หมู่ที่ ๗	กองช่าง													เดือน เมษายน ๒๕๖๘
๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายเริ่มจากที่นายสุนทร ดวงตา ถึงที่นายสุดชา ประดับน้ำ บ้านคำม่วง หมู่ที่ ๗	ก่อสร้างถนน คสล. ปริมาณงาน ขนาดกว้าง ๓.๔๐ เมตร ยาว ๙๕ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๓๒๓.๐๐ ตารางเมตร (รายละเอียดตามรูปแบบแปลน อปต.ย่อ กำหนด)	๒๐๐,๐๐๐	บ้านคำม่วง หมู่ที่ ๗	กองช่าง													เดือน เมษายน ๒๕๖๘

รายละเอียดโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่นปี (พ.ศ.๒๕๖๘)

สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ องค์การบริหารส่วนตำบลยอ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

๑.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการสาธารณูปโภคและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมและการโยธา งบประมาณ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

แบบ ผด. ๐๒

ที่	โครงการ	รายละเอียดของกิจกรรม ที่เกิดขึ้นจากโครงการ	งบประมาณ (บาท)	สถานที่ ดำเนินการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	พ.ศ.๒๕๖๗			พ.ศ.๒๕๖๘							ดำเนินการ แล้วเสร็จ			
						ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.		ส.ค.	ก.ย.	
๗	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายเริ่มจากที่นายไหวดี พิจารย์ ถึงที่นายนครินทร์ นามแก้ว บ้านสว่าง หมู่ที่ ๔	ก่อสร้างถนน คสล. ปริมาณงาน ขนาดกว้าง ๓.๖๐ เมตร ยาว ๙๔ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๓๘๘.๔๐ ตารางเมตร (รายละเอียดตามรูปแบบแปลน อปต.ยอ กำหนด)	๒๐๐,๐๐๐	บ้านสว่าง หมู่ที่ ๔	กองช่าง													←→	เดือน กันยายน ๒๕๖๘
๘	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายเริ่มจากบริเวณที่นายสวาด สานนท์ เชื่อมถึงที่บ้านนางบุญมี สมจิตร บ้านค้ำกลาง หมู่ที่ ๘	ก่อสร้างถนน คสล. ปริมาณงาน ขนาดกว้าง ๒.๕๐ เมตร ยาว ๖๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๑๕๐ ตารางเมตร (รายละเอียดตามรูปแบบแปลน อปต.ยอ กำหนด)	๙๖,๐๐๐	บ้านค้ำกลาง หมู่ที่ ๘	กองช่าง													←→	เดือน กันยายน ๒๕๖๘

รายละเอียดโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่นปี (พ.ศ.๒๕๖๘)

สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ องค์การบริหารส่วนตำบลย่อ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณสุขูปโภคและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๑.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการสาธารณสุขูปโภคและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมและการโยธา งบลงทุน ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

แบบ ผด. ๐๒

ที่	โครงการ	รายละเอียดของกิจกรรม ที่เกิดขึ้นจากโครงการ	งบประมาณ (บาท)	สถานที่ ดำเนินการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	พ.ศ.๒๕๖๗			พ.ศ.๒๕๖๘							ดำเนินการ แล้วเสร็จ		
						ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.		ส.ค.	ก.ย.
๙	โครงการก่อสร้างรางระบาย น้ำ คสล.บ้านเจริญสุข หมู่ที่ ๑๑ สาย บ้านจากบ้าน นางกิม สุขแสง ถึงที่นาย สุบิน นามแก้ว	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. ปริมาณงาน ขนาด กว้าง ๐.๓๐ เมตร ยาว ๐.๓๐ เมตร หน้า ๐.๑๐ เมตร หรือมีพื้นที่ก่อสร้าง ไม่น้อยกว่า ๑๕๙ ตาราง เมตร (รายละเอียดตามรูปแบบ แปลน อบต.ย่อ กำหนด)	๒๖๔,๐๐๐	บ้านเจริญ สุข หมู่ที่ ๑๑	กองช่าง				←	→								เดือน เมษายน ๒๕๖๘
๑๐	โครงการก่อสร้างรางระบาย น้ำ คสล.บ้านย่อ หมู่ที่ ๑ สายจากบ้านนางอรดิน โยคะสิงห์ ถึงถนน อบจ.ไป บ้านโฆง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. ปริมาณงาน ขนาด กว้าง ๐.๓๐ เมตร ยาว ๐.๓๐ เมตร หน้า ๐.๑๐ เมตร หรือมีพื้นที่ก่อสร้าง ไม่น้อยกว่า ๑๑๐ ตาราง เมตร (รายละเอียดตามรูปแบบ แปลน อบต.ย่อ กำหนด)	๑๙๗,๐๐๐	บ้านย่อ หมู่ ที่ ๑	กองช่าง				←	→								เดือน มิถุนายน ๒๕๖๘

รายละเอียดโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่นปี (พ.ศ.๒๕๖๘)

สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ องค์การบริหารส่วนตำบลย่อ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

๑.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการสาธารณสุขและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมและการโยธา งบลงทุน ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

แบบ ผด. ๐๒

ที่	โครงการ	รายละเอียดของกิจกรรมที่ เกิดขึ้นจากโครงการ	งบประมาณ (บาท)	สถานที่ ดำเนินก าร	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	พ.ศ.๒๕๖๗			พ.ศ.๒๕๖๘							ดำเนินการ แล้วเสร็จ		
						ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.		ส.ค.	ก.ย.
๑๑	โครงการก่อสร้างรางระบาย น้ำ คสล. บ้านหนองปลา หมูที่ ๑๐ สายจากบ้านนาง บุญนาค มงคล ถึงที่นาง ป้อม แก้วมัน	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. ปริมาณงาน ขนาดกว้าง ๐.๓๐ เมตร ยาว ๐.๓๐ เมตร หนา ๐.๑๐ เมตร หรือมีพื้นที่ ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๑๒๕ ตารางเมตร (รายละเอียดตามรูปแบบ แปลน อยต.ย่อ กำหนด)	๒๐๐,๐๐๐	บ้าน หนอง ปลา หมู ที่ ๑๐	กองช่าง													เดือน มิถุนายน ๒๕๖๘
๑๒	โครงการก่อสร้างอาคาร บังค้ำบ้ำ ลำชี หลง (ตอนล่าง) บ้านคำม่วง หมู่ที่ ๕	ก่อสร้างอาคารบังค้ำบ้ำ ขนาด กว้าง ๗.๐๐ เมตร สูง ๓.๐๐ เมตร ยาว ๕.๐๐ (รายละเอียดตามรูปแบบ แปลน อยต.ย่อ กำหนด)	๓๐๐,๐๐๐	บ้านคำ ม่วง หมู่ ที่ ๕	กองช่าง													เดือน กันยายน ๒๕๖๘
๑๓	โครงการเสริมดินขยายไหล่ ทาง บ้านคำกลาง หมู่ที่ ๘ สายจากที่นายสุดใจ จัน ทสาร ถึงร่องเหมือง หมู่ที่ ๑๑	ปริมาณงานขนาดกว้าง ๑.๐๐ เมตร ยาว ๗๒ เมตร ถมสูงเฉลี่ย ๐.๕๐ เมตร หรือมีพื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๗๒ ตารางเมตร (รายละเอียดตาม รูปแบบแปลน อยต.ย่อ กำหนด)	๓,๐๐๐	บ้านคำ กลางหมู่ ที่ ๘	กองช่าง													เดือน สิงหาคม ๒๕๖๘

รายละเอียดโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่นปี (พ.ศ.๒๕๖๘)

สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ องค์การบริหารส่วนตำบลย่อ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

๑.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการสาธารณสุขปโภคและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๑.๑ แผนงาน อุตสาหกรรมและการโยธา งบลงทุน ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

แบบ ผด. ๐๒

ที่	โครงการ	รายละเอียดของกิจกรรมที่ เกิดขึ้นจากโครงการ	งบประมาณ (บาท)	สถานที่ ดำเนินการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	พ.ศ.๒๕๖๗			พ.ศ.๒๕๖๘							ดำเนินการ แล้วเสร็จ		
						ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.		ส.ค.	ก.ย.
๑๔	โครงการเสริมผิวถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายเริ่มจากที่นายสุพัฒน์ ชั้นหล่อ บ้านคำม่วง หมู่ที่ ๗	การเสริมคอนกรีตเสริมเหล็กสายเริ่มจากที่นายสุพัฒน์ ชั้นหล่อ บ้านคำม่วง หมู่ที่ ๗ ปริมาณงาน ขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๑๒ เมตร หน้า ๐.๑๐ เมตร หรือมีพื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๔๘.๐๐ ตารางเมตร (รายละเอียดตามรูปแบบแปลน อบต.ย่อ กำหนด)	๓๐,๐๐๐	บ้านคำม่วง หมู่ที่ ๗	กองช่าง				← →									เดือน มีนาคม ๒๕๖๘